

Η 27η Ιανουαρίου καθιερώθηκε διεθνώς ως **Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος**, με ψήφισμα των Ηνωμένων Εθνών το 2005, εξήντα χρόνια μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Ήταν 27 Ιανουαρίου του 1945, όταν τα προελαύνοντα σοβιετικά στρατεύματα απελευθέρωσαν το μεγαλύτερο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Άουσβιτς – Μπίρκεναου στην Πολωνία.

Με τον όρο **Ολοκαύτωμα** περιγράφεται ο υποκινούμενος από το κράτος συστηματικός διωγμός και η γενοκτονία διαφόρων εθνικών, θρησκευτικών, κοινωνικών και πολιτικών ομάδων κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου από τη Ναζιστική Γερμανία και τους συνεργάτες της.

Οι Εβραίοι της Ευρώπης ήταν τα κύρια θύματα του Ολοκαυτώματος. Εκτός από τους Εβραίους, Ρομά και Σίντι, διανοητικά ασθενείς ή σωματικά ανάπηροι, ομοφυλόφιλοι, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Ελευθεροτέκτονες, Κομμουνιστές και άλλοι πολιτικοί αντιφρονούντες, συνδικαλιστές, καλλιτέχνες και κάποιοι Καθολικοί και Προτεστάντες κληρικοί, διώχθηκαν ή θανατώθηκαν.

Ο όρος "**Τελική Λύση του Εβραϊκού Ζητήματος**" ήταν ένας ευφημισμός που χρησιμοποιούσαν οι ηγέτες της Ναζιστικής Γερμανίας. Αναφερόταν στη μαζική δολοφονία των Εβραίων της Ευρώπης. Έδωσε τέλος στις πολιτικές που αποσκοπούσαν στο να ενθαρρύνουν ή να αναγκάσουν τους Εβραίους να εγκαταλείψουν το γερμανικό Ράιχ και άλλα μέρη της Ευρώπης. Αυτές οι πολιτικές αντικαταστάθηκαν από τη συστηματική εξόντωση.

Η «τελική λύση» θανάτωσε:

- **5,1 - 6 εκατομμύρια Εβραίους**
- **250.000 Τσιγγάνους (Ρομά και Σίντι)**
- **200.000 άτομα με ειδικές ανάγκες**
- **100.000 Κομμουνιστές**
- **80.000 Μασόνους**
- **15.000 ομοφυλόφιλους**
- **2.500-5.000 Μάρτυρες του Ιεχωβά**

Τάγματα Θανάτου ονομάζονταν μονάδες ειδικών καθηκόντων (Einsatzgruppen) που αναλάμβαναν τη δολοφονία κατά τη διάρκεια της εισβολής στη Σοβιετική Ένωση.

Στρατόπεδα Συγκέντρωσης: στρατόπεδα όπου φυλακίζονταν από τους Ναζί όσοι θεωρούνταν φυλετικά κατώτεροι ή μη αποδεκτοί λόγω πολιτικών πεποιθήσεων ή αντιστάθηκαν στη γερμανική εξουσία. Τα πιο σκληρά από αυτά ήταν: Κέλμνο, Μπέλζεκ, Σόμπιμπορ, Τρεμπλίνκα, Άουσβιτς-Μπίρκεναου (τμήμα του συμπλέγματος του Άουσβιτς), Μαϊντάνεκ, Νταχάου, Σάξενχαουζεν, Μπούχενβαλντ, Φλόσενμπεργκ, Μαουτχάουζεν, Ράβενσμπρικ.

Πρόγραμμα Ευθανασίας T-4 ήταν το μυστικό πρόγραμμα εξόντωσης των ανάπηρων ασθενών που ζούσαν σε ιδρύματα στη Γερμανία και στις περιοχές που είχαν προσαρτηθεί στη Γερμανία και αντιπροσώπευε την πρώτη πολιτική πρακτική μαζικών δολοφονιών της ναζιστικής Γερμανίας.

Πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά περιλαμβάνονται στα άτομα που θανατώθηκαν κατά τη διάρκεια της Ναζιστικής κυριαρχίας στη Γερμανία και στην κατεχόμενη Ευρώπη.

Σκίτσα εβραίας κρατούμενης σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Στην Ελλάδα:

90 πόλεις και χωριά γνώρισαν τη μαζική ναζιστική θηριωδία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν το Δίστομο, τα Καλάβρυτα, η Κάνδανος κ.α. Έγιναν κατοχικά εγκλήματα σε περισσότερα από 60 σημεία της ελληνικής επικράτειας. Το ποσοστό εξοντώσεως των Εβραίων της Ελλάδας ήταν ένα από τα υψηλότερα της Ευρώπης (86,7%).